

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216208590
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7216208590.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu M. C., H. D. Y.Š., T. Č.. X, zastúpeného Mgr. Pavlom Kíssom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanému I. K., H. D. Y., I. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Petrom Braxatorisom, advokátom so sídlom v Košiciach, Slavkovská č. 14, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 26.06.2020 č.k. 10C/209/2016-291 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom sú prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o nároku žalobcu, ktorým sa domáhal určenia porušenia práva na ochranu osobnosti, jeho zdravia, ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena a primerané zadostučinenie vo výške 8.000 eur.

3. Pri rozhodnutí vychádzal súd z úradného záznamu Obvodného oddelenia PZ SR Košice-Západ zo dňa 15.04.2013, že žalobca mal dňa XX. XX. XXXX v pohostinstve na ul. C.Ž. D. Y. O.trpieť poranenia spôsobené mu žalovaným s dobou liečenia 10 dní. Ďalej súd vychádzal zo zistenia, že Obvodné oddelenie Policajného zboru Košice - Západ uznesením zo dňa 28.05.2013 postúpilo Obvodnému úradu v Košiciach vec, v ktorej nebolo vznesené obvinenie za trestný čin ublíženia na zdraví, ku ktorému malo dôjsť tak, že dňa XX. XX. XXXX v pohostinstve O. F. mal žalobcovi vraziť poldecový pohár do tváre žalovaný, čím mu mal spôsobiť ľahký úraz a to tržnozmliaždená rana hornej pery vľavo. Postúpením došlo vzhľadom na to, že nešlo o trestný čin, ale o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Okresný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím zo 06. 12. 2013 konanie zastavil.

4. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že proti žalovanému bolo vedené trestné stíhanie vo veci ublíženia na zdraví, avšak vec bola postúpená na prejednanie priestupku, ktoré napokon bolo Okresným úradom Košice zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo žalovanému ako obvinenému z priestupku preukázané. Podľa názoru súdu pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu bolo podstatné to, že atak - zásah žalovaného voči žalobcovi sa mu preukázať nepodarilo. Konkrétne okolnosti stretu aktérov incidentu (žalobca - žalovaný - svedkyňa X.) pre rozhodnutie vo veci neboli podstatné, súd nemal prečo vyhodnocovať to, či strany sporu alebo

svedkyňa X. požívali alkoholické nápoje a koľko a v konečnom dôsledku ani to, či žalovaný alebo žalobca držali v rukách pohár a aký, pretože ani prípadné preukázanie skutočnosti, že žalovaný držal v rukách pohár od piva, či iný druh pohára držal už na ceste k baru za svedkyňou X. a žalobcom, nijako nepreukazuje jeho tvrdený zásah do tváre žalobcu. Vzhľadom na absenciu zásahu do práva na ochranu osobnosti súd konštatoval, že aj v prípade, ak by sa žalobcovi v danom konaní podarilo preukázať, že jeho zranenie vzniklo vrazením pohára do jeho tváre žalovaným - žalobcom požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy by sa javila minimálne ako problematická. Žalobca v priebehu konania nepreukázal také okolnosti celého „zásahu“ a jeho dôsledkov, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Z uvedených dôvodov preto žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. V odvolaní poukázal na znalecký posudok č. 47/2019, z ktorého podľa jeho názoru vyplynulo, že jeho zranenia vznikli priamo ostrým predmetom na oblasť úst, ale zároveň nebol jednoznačne určený spôsob vzniku jeho zranenia, iba jeho následok. Súd sa dostatočne nevysporiadal so vzniknutým stavom právnej neistoty, keď jednoznačne nevytlúčil, zároveň však nepotvrdil reálne skutkové okolnosti, ktoré predchádzali následku, na základe ktorého si uplatňuje nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch. právne posúdenie veci súdom považuje za nesprávne, keď v bode 31 konštatoval, že ust. § 11 Občianskeho zákonníka primárne chráni zásahy do psychicko-morálnej integrity osoby, keďže slovo „primárne“ neznamená „výlučne“. Ďalej namietal, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď konštatoval, že nepreukázal protiprávne konanie žalovaného. Zo znaleckého posudku pritom vyplýva, že jeho zranenie bolo spôsobené priamo ostrým predmetom na oblasť úst, táto sila pôsobila stredne veľkou silou. Nestotožňuje sa preto s názorom súdu, že nepreukázal zásah žalovaného. Sám si zranenie nespôsobil a spôsobil mu ich žalovaný. Ďalej namietal, že dôkazné bremeno pri uplatňovaní práva na ochranu osobnosti je na strane žalovaného. To konkrétne v prípade zásahu do cti žalobcu znamená, že žalovaný musí dokázať, že jeho tvrdenie je pravdivé. Ak v priebehu súdneho konania nedokáže pravdivosť tvrdení, znamená to, že platí opak, teda že ide o nepravdivé tvrdenie, a tým o neoprávnený zásah do jeho práv na ochranu osobnosti. Mal teda za to, že ak mu súd nepriznal peňažnú náhradu, pričom má na to dostatočné podklady (vyčíslenie v znaleckom posudku), došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu a nesprávnym skutkovým zisteniam. Rovnako podľa jeho názoru súd vec nesprávne právne posúdil, keď neuplatnil ust. § 257 C.s.p. a priznal žalovanému náhradu trov konania. Podľa jeho názoru existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, aby súd náhradu žalovanému nepriznal. Poukázal na to, že mu bol pridelený advokát Centrom právnej pomoci a je nemajetný a nie je schopný znášať trovy konania.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

7. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal zo strany žalovaného zásah vo vzťahu k jeho osobe, ktorý následne aj správne právne posúdil ak žalobu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

9. K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné ak vychádza z názoru, že súd sa dostatočne nevysporiadal so vzniknutým stavom právnej neistoty, keď jednoznačne nevytlúčil, zároveň však nepotvrdil reálne skutkové okolnosti, ktoré predchádzali následku, na základe ktorých si uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch.

10. V sporovom konaní, kde platí zásada dispozičná a prejednávacia, musí žalobca už v žalobe uviesť rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje uplatnené právo a musí k tomu uviesť potrebné dôkazy. Túto povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazov má žalobca i počas konania. V prejednávanej veci žalobca tvrdí, že žalovaný mu vrazil pohár do tváre. Ohľadom tohto tvrdenia má teda žalobca dôkaznú povinnosť.

11. Strana sporu, ktorá neoznačí dôkazy potrebné k preukázaniu svojich tvrdení, nesie prípadne nepriaznivé následky v podobe takeého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Rovnako následky stíhajú i stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, avšak hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyznelo v záver, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tu vymedzuje tzv. dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ak je určované výsledkom vykonaného dokazovania. Procesný zmysel dôkazného bremena vyniká predovšetkým v takej dôkaznej situácii, kedy aktívne strany splnia svoju povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú. Jeho pravým cieľom je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, kedy určitá skutočnosť v spore rozhodujúca nebola dokázaná, teda v prípadoch, kedy výsledky hodnotenia dôkazu neumožňujú súdu prijať ani záver o pravdivosti tejto skutočnosti, ale ani záver o tom, že by bola nepravdivá. I v týchto prípadoch musí súd rozhodnúť v neprospech toho účastníka, v ktorého v záujme bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť.

12. V prejednávanej veci žalobca síce tvrdil, že žalovaný mu mal spôsobiť ujmu tým, že mu mal vraziť pohár do tváre, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania znaleckým posudkom nebolo možné z odborného hľadiska ustáliť, akým mechanizmom k zraneniu žalobcu došlo. Dôvodne preto súd konštatoval, že znalecký posudok nepreukazoval zásah žalovaného vo vzťahu k žalobcovi. Rovnako tak tvrdenie žalobcu nebolo preukázané ani svedeckými výpoveďami jednotlivých svedkov. Ak teda žalobca nepreukázal ním tvrdený zásah zo strany žalovaného, dôvodne súd zamietol žalobcom uplatnený nárok, ktorým uplatňoval ochranu osobnosti a v súvislosti s ním aj náhradu nemajetkovej ujmy.

13. Keďže ako konštatoval súd prvej inštancie sa žalobcovi v konaní nepodarilo preukázať, že jeho zranenie vzniklo vrazením pohára do jeho tváre žalovaným, bez významu sú preto odvolacie námietky žalobcu ohľadom nepriznania mu náhrady nemajetkovej ujmy.

14. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

15. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešná strana v spore, v danom prípade žalovaný, preto mu odvolací súd priznal aj náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

16. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).